

Fødevarerlovgivningen er ikke noget specielt. Både egentlige foreninger og frivillige foreninger skal opfylde skrappe krav f.eks. i forhold til elinstallation, brandsikring eller buskørsel, eller hvad det nu måtte være. Det er naturligt på disse områder. Det burde det sådan set også være på fødevarerområdet.

En politisk beslutning om at fritage frivillige fra kravet om kursus i fødevarerhygiejne vil mangle sundhedsfagligt belæg. Konsekvenserne vil være, at Fødevarerministeriet ikke kan fastholde kursuskravene over for lønnet personale. Det ville imidlertid være i strid med den reelle sundhedsmæssige risiko.

Jeg forstår på valgannoncer, at valgkampen er i gang. I hvert fald er der ét parti, som har blæst valgkampen i gang, og det er så også, tror jeg, et udslag af det, vi ser her i dag. Jeg tror også, at jeg har fået bedre forståelse for, hvad valgfrihed sådan betyder i Venstres terminologi. Det er åbenbart valgfrihed hele vejen rundt. Ikke kun på de steder, hvor man har annonceret med det, men hele vejen rundt. Og så er det, jeg gerne vil advare.

Til sidst vil jeg spørge Venstre, som har fremsat dette beslutningsforslag: Ønsker Venstre, at der skal være forskelsbehandling af grupper i det her samfund? Det går jeg indtil videre ud fra, at Venstre ikke ønsker. Derfor må min konklusion være, at hvis der skal være fornuft i det her, og hvis Venstre fik flertal for sit beslutningsforslag, så betyder det også, at så må vi fralade kravet om hygiejnekurser for de kommercielle, for pizzariaerne, for grillbarerne, osv. Jeg synes, at vi undervejs i debatten her må kunne få et klart svar fra Venstre på, om det er det, man ønsker.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Om den sidste del skal jeg love, at jeg vil vende tilbage med den senere, og hvad angår, hvorvidt valgkampen er i gang, så er det jo fødevarerministeren, der sidder i regeringen, så det må han bedst selv vide.

Grunden til, at jeg kommer herop, er, at når man lytter til fødevarerministeren, så virker det som om, at vi i Danmark ikke skulle have en tradition for frivilligt arbejde. At vi ikke i Danmark skulle have en tradition for, at vi netop for at støtte det frivillige arbejde lavede nogle lempelige regler for de mennesker, der var i gang med at lave et stykke arbejde i idrætsorganisationer, i sociale organisationer, i

spejderorganisationer m.v. Men så indrømmer fødevarerministeren jo alligevel, at der er et rimeligt hensyn at tage, når det drejer sig om endagsarrangementer, hvor fødevarerministeren har lyttet til den sunde fornuft, vurderet med sig selv og gode rådgivere, at dér er det ikke rimeligt at stille krav om kursus. Og så er det blot, jeg spørger: Mener fødevarerministeren, at der er større chance for at blive syg, hvis man spiser en pølse hos Sydbyens Idrætsforenings cafeteria i Horsens, end hvis man lå 4 dage på f.eks. Roskildefestivalen, eller turde man sige Vorbasse Marked?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Der var engang, hvor jeg troede, at fødevarerministerens kendskab udi det frivillige arbejde var lidt større. Jeg tvivler efterhånden på, at det er så stort, det kendskab. Idrætsforeningerne åbner vel ikke et lille cafeteria eller en kiosk, hvor de kan sælge en enkelt pølse eller to. Det er jo ikke det, der gør, at de sådan set kan holde forretningen løbende, men det er, at lille Per og lille Poul måske også kan opleve tredje halvleg og måske på den måde føle, at de ligesom har et fælles arrangement bagefter en træningskamp eller en fodboldkamp.

Derfor kan jeg ikke lade være med at spørge fødevarerministeren om, om ikke fødevarerministeren mener, at de også har et socialt formål de sidste der. Det er nu ikke så sjovt at stå og spise en is dér den 30. marts måske i 5 graders kulde, som det ville være at spise en pølse, der måske kunne varme lidt. Der er da forskel her.

Endelig kan jeg ikke lade være med at spørge: Lejlighedsstævner – hr. Kristian Jensen var inde på det – kan jeg forstå, det er i Vorbasse, Ho og Hjallerup og Ulfborg marked, det er lejlighedsstævner, men andet er det ikke.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu er der jo stor debat her om frivillige og frivilliges arbejde og den stolte tradition, vi har haft i Danmark på det område. Og jeg vil gerne spørge fødevarerministeren, hvis nu vi lige lægger sundhed og fødevarerhygiejne lidt bag os, om ministeren har kendskab til, at de her frivillige ulønnede mennesker går på kurser i anden sammenhæng. F.eks. hvis nu man gerne som frivillig vil deltage i et arrangement eller under vise i noget, som idrætsorganisationer står for, er det da sådan, at frivillige, der f.eks. undervi-